

Almatret i l'Ebre també han de decidir

«Les Terres de l'Ebre generem el 5% dels residus industrials de Catalunya i tenim dos abocadors industrials (a Tivissa i Mas de Barberans) mentre que el Camp de Tarragona genera el doble de residus i té la meitat d'abocadors: Això és equilibri territorial?»

Els favorables a l'abocador de Riba-roja apel·len a la sobirania municipal i al dret a decidir de Riba-roja sobre si el municipi vol o no l'abocador, la qual cosa trobo raonable fins i tot comparteixo una part. Estic molt a favor que la ciutadania voti què vol pel seu poble i sobretot en un projecte tan clau, com este, que pot afectar el desenvolupament del municipi i els pobles veïns.

Però sorprèn que la gent que apel·la al dret a decidir de Riba-roja no demani un referèndum, ni tan sols una consulta no vinculant, l'únic que demanen és que la gent de la comarca i el Conseller no es fiquin pel mig ni portin la contrària al seu alcalde, potser volen decidir per totes les Terres de l'Ebre qui ha de ser delegat de Territori i Sostenibilitat a les Terres de l'Ebre. Davant d'un nou atac al territori és normal que la gent de la comarca i dels pobles veïns del Segrià es fiquin les mans al cap i demanin accions als seus representants polítics.

És normal que gran part de la població de la Ribera d'Ebre i del Segrià estiguin en contra de la nova agressió, som un territori agrícola que els últims anys ha apostat per un producte de qualitat que pot veure com l'abocador afecta negativament els seus camps. Els pagesos que tenen els camps a prop de l'abocador que ja tenen a Tivissa veuen com contínuament se'ls omplien els camps de plàstics. Però els plàstics no són l'únic problema, n'hi ha un de molt més greu i important: els lixiviats i el metà. Els lixiviats és el resultat de la mescla dels líquids que s'enterren als abocadors o dels productes abocats que amb el pas del temps passen d'estats sòlids a líquid en part per l'afectació dels productes líquids que s'aboquen i/o per l'aigua de la pluja, els lixiviats precipiten fins al fons del forat corrent el risc que si la capa impermeable no està ben feta o es fa malbé, els lixiviats es filtrin al sòl i acabin arribant al riu. La capa impermeable es pot fer malbé pels mateixos lixiviats. També, parlant del riu, s'ha de tenir en compte que l'abocador el volen ficar a una vall que desemboca al riu Ebre, això pot provocar que els plàstics que volin o que siguin arrossegats per una forta pluja fins al riu Ebre i del riu passin al mar (la majoria de plàstic que hi ha als oceans arriben així), les fortes pluges no només poden agilitzar l'arribada dels plàstics al riu, també de productes contaminants com els lixiviats o olis.

Al mateix temps que s'ha apostat pel producte de qualitat també s'ha apostat per un turisme familiar. Quantes famílies voldran venir a partir d'ara a fer una ruta en bici o caminant per la zona de les Valls? I no només és preocupant l'abocador per les rutes de la zona, també és preocupant perquè l'abocador estarà just davant del mirador d'Almatret. L'abocador estarà a 3 quilòmetres del nucli d'Almatret (i a 8 del nucli de Riba-roja), afectant directament a les vistes d'Almatret que fins ara veien unes valls verdes i ara veuran unes valls marrons i plenes de residus. Qui voldrà apropar-se al mirador ara? Qui voldrà anar a Almatret, un poble que tindrà un abocador a tocar i que el veurà a "vista de dron"? Si al mes de gener quan estàs a més de dos quilòmetres de l'abocador de Tivissa ja et ve la mala olor, quina olor et vindrà a l'estiu a 3 quilòmetres d'un abocador molt més gran del de Tivissa? Això més les vistes als continus petits incendis habituals dels abocadors provocats pel metà.

Vist això, potser necessita més decidir Almatret i Maials que Riba-roja, potser necessita

decidir Riba-roja i també els altres pobles del nord de la Ribera d'Ebre, potser ha de decidir tota la comarca o el territori. Les Terres de l'Ebre generem el 5% dels residus industrials de Catalunya i tenim dos abocadors industrials (a Tivissa i Mas de Barberans) mentre que el Camp de Tarragona genera el doble de residus i té la meitat d'abocadors: Això és equilibri territorial? Potser és moment que les Terres de l'Ebre i Catalunya decidim quin model territorial i de desenvolupament industrial volem. El govern de Catalunya no pot fer territoris de primera i de segona, no pot permetre que uns territoris tinguin la majoria de la indústria i els llocs de treball i que altres territoris tinguin més abocadors dels que necessiten pels residus que generen i un d'ells, lo projectat a Riba-roja, un dels més grans de Catalunya.

Per això, espero que les accions dels alcaldes de la zona i de la Generalitat acabin bé i es pari esta barbàrie que volen ficar a Riba-roja, que tot i parant-lo no s'acabarà amb els problemes dels residus.

Al sistema capitalista, al que vivim, els abocadors són necessaris perquè a les empreses els hi surt més rentable econòmicament extreure i utilitzar metalls i plàstics nous que recuperar i reutilitzar el material ja existent. Necessitem un canvi de mentalitat de la classe política i dels empresaris per evitar que això segueixi sent així, però també necessitem un canvi de xip dels consumidors, a l'hora de consumir hem de prioritzar els productes reciclats i sostenibles i aprofitar més els aparells, per exemple, canviem de mòbil no l'hem de llançar, el podem reaprofitar venent-lo o donant-lo a una ONG (però no cal canviar de mòbil cada cop que surt un nou model). Si volem salvar el planeta i parar de foradar lo territori per enterrar residus estos canvis de mentalitat són indispensables.